

Spotvogel

Nijlganzen

Ik zal u uitleggen waarom ik bij het zien van een vredig grazende familie Nijlganzen moest denken aan Bruinkopkoevogels, een Amerikaanse soort. Het zit zo.

Enige maanden geleden publiceerde de heer A.D. Brewer uit Ontario, Canada, een gespieerde brief in het tijdschrift *British Birds*, waarin hij een oproep deed tot standrechtelijke executie van elke Bruinkopkoevogel die ook maar een staartveer binnen de grenzen van het Westpalearctische gebied durft te steken. Ik ben het hier mee eens (lees verder, Dutch Birders, en huiver!) want de Bruinkopkoevogel is een broedparasiet waarvan introductie heel goed zou kunnen leiden tot een ecologische ramp van ongekende orde: 'onze' vogels hebben namelijk geen verweer tegen koevogels, die ook nog eens winterhard zijn.

Goed, daar stond ik dan op 5 november bij een vijver in de stad Groningen en had allerlei bloeddorstige gedachten richting het paartje Nijlganzen dat met hun acht snoezige donsjongen liep te grazen van het overvloedig bemeste gras (het hondepoepprobleem zal ik hier verder niet behandelen). Plotseling hoor ik een stem: "Zielig, hé, meneer, die zijn door de anderen verstoten en zwemmen hier al weken alleen rond". Ik blijf te worden aangesproken door een oude mevrouw, ongetwijfeld bewoonster van het bejaardencentrum bij de vijver. We raken aan de praat en zij probeert mij ervan te overtuigen dat de Nijlganzen in kwestie zijn verstoten door een veel grotere groep van dezelfde soort, die in een vijver verderop dobbert. We besluiten samen een kijkje te nemen bij de boze burens die een verbluffende gelijkenis blijken te vertonen met Soepganzen. Iedereen ziet vogels op zijn eigen manier, dat wordt weer eens duidelijk.

Het ware verhaal is als volgt. Het paartje Nijlganzen in de vijver bij het bejaardenhuis heeft in het voorjaar vijf jongen, die allen succesvol uitvliegen. Donsjongen van de soepeenden die omstreeks die tijd ook verschijnen worden door de Nijlganzen verdrongen (pers. comm. van diverse bejaarde heren) en zelfs de grote Soepganzen nemen de wijk. Tot mijn grote verbazing (en tot die van de heren Cramp & Simmons, die geen tweede legsels vermelden) verschijnt het vrouwtje op 28 september met acht nieuwe kuikens. Het paar is zeer waakzaam en pest de hele vijver leeg; alleen een enkele suïcidale Zilvermeeuw waagt het om in de buurt van de Nijlganzen te komen.

Op dit moment van schrijven (30 november) zijn de acht jongen bijna volgroeid en lijkt het erop dat de twee oude Nijlganzen dit jaar een totaal van dertien jongen gaan laten uitvliegen.

Moet u nu ook denken aan die koevogels van de heer Brewer?